

Der havde allerede en Tid rørt sig et ganske kraftigt Nyliv i den danske Hovedstad. Folk fra Provinserne eller fra Udlandet, som ikke havde set Byen i nogle Aar, kunde næsten ikke kende den igen, saadan var den vokset, og saadan havde den i alle Henseender forandret sig. Den evropæiske Kulturbølge, for hvilken særligt Dr. Nathan havde været en veltalende Herold, havde ikke alene vakt et længe ukendt aandeligt Røre, skabt en Række revolutionerende Digtere, Videnskabsmænd og Politikere, den havde ogsaa paa det rent praktiske Omraade fremkaldt et Gennembrud af ung og dristig Handlekraft, der søgte sig Tumbleplads. Per Sidenius var blot en blandt mange ærelystne og levekære unge Mænd, hvem den ny Tids Foretagelsesaand og de store Industrilandes halvt eventyragtige Udvikling havde opildnet og »sat Guldfluer i Hovedet«, — som der gnavent sagdes om dem. Paa samme Tid, som han stod og svedte og fløjtede over sit Tegnebræt i den lille, mørke Nyboders-Bagstue, havde der rundtom paa Handelskontorernes Skruestole, ved Bankernes